

Samostan sv. Klare/Brestovsko - Dekretom od 13. 11. 2015. Kongregacija za redovnike uzdigla je našu redovničku kuću na razinu samostana. Ovim činom je samostan svete Klare u Brestovskom postao samostalan. To je bio povod da smo se u nedjelju 30. listopada okupili na svetu misu zahvaliti Bogu za ovaj veliki dar našoj zajednici.

Sv. Misu je predslavio uzoriti kardinal vrhbosanski Vinko Puljić u koncelebraciji sa mnogopoštovanim provincijalom Bosne Srebrene fra Jozom Marinčićem, gvardijanom fojničkim fra Mirom Relota, župnikom Brestovskog fra Ilijom Jurić, našim duhovnikom fra Gabrijelom Tomić, kardinalovim osobnim tajnikom vlč. Bojanom Ivešić i tajnikom provincije Bosne Srebrene fra Damirom Pavić. Sv. Misi nazočile su i sestre franjevke s. Dragica Ljubos, s. Ilinka Dubravac i s. Terezija Batarilo.

Nakon kardinalova pozdrava fra Miro Relota je pročitao dekret Kongregacije za redovnike kojim je kanonski proglašen samostan sv. Klare u Brestovskom.

U homiliji, osvrnuvši se na danjašnja čitanja 31. nedjelje kroz godinu, uzoriti kardinal je naglasio kako je Bogu važno svako biće. Kako liturgijska godina ide kraju tako nas riječ Božja odgaja da budemo spremni na osobni životni kraj ali i na onaj kada dođe sudnji dan a u svemu tome je utemeljeno pouzdanje u Boga. Zakejevo traženje lica Božjega usporedio je s dokumentom koji je papa Franjo posebno poslao zatvorenim redovnicima i redovnicama „Tražite lice Božje“. Svako stvoreno biće čezne za srećom i to je traženje lica Božjega. Pravi susret s Kristom redovno mijenja čovjeka i on se obraća.

Govoreći o ovoj karizmi kojom je bio zahvaćen sv. Franjo – karizmi biti slobodan, nenavezan – kardinal je naglasio da tu leži zavjet siromaštva. Sve što imamo treba služiti samo tome da Boga slavimo.

„Ono što je sv. Franjo propovijedao Klara je srcem usvojila.“ Interesantno je što je karizma ženske osobe – ona srcem prihvaća.

Karizma koju je započela sv. Klara ima višestruko značenje od kojih jedno posebno naglašava: Danas kad ljudi samo trče za stjecanjem i uživanjem vi ste provokativni svjedok. Suprotno tome je opredijeliti se tražiti lice Božje, biti u Božjoj prisutnosti. Ali i to ima svoju cijenu. Cijena zajedništva - jeste zapravo vježbanje u kreposti. Živjeti zajedno traži puno vježbe: strpljivosti, umiranju samom sebi, poniznosti, ljubiti blišnjega kakav je – to je jedna škola kreposti. Ali ima i napasti kao što je uhodanost. Nema goreg neprijatelja za duhovnost od osrednjeg života, polovičnosti. Neće đavao direktno nastupiti nego će tražiti da oslabi čežnju za svetošću, za molitvom da oslabi čežnju živjeti u Božjoj blizini. Prvo počinje: nekako svratiti pažnju na moj osobni život: „jadna ja“ – obično to počne s tim napastima kako bi oduzeo revnost i polet predanja u Božje ruke i živjeti u Božjoj blizini. Zato je ovaj Zakejev primjer tražiti lice Božje, doživjeti radost da stalno ugošćujemo Gospodina. Ne pod krovom, on je tu stalno, nego pod krovom svoga srca. Uđi u dom moj i rastjeraj sve ono što smeta da taj dom bude topao. Posveti moje predanje. Time zapravo vi ste tu proroci. Jer to predanje, to opredjeljenje od svijeta i življenje u ovakvom jednom duhu jeste zapravo svjedočenje o vječnom životu. Nema nikakvog smisla ovakav jedan život ako se ne živi iz tog vječnog života. Vaša proročka uloga je upravo u ovakvom jednom svijetu ostvarivati to poslanje.

Franjevačka provincija koja vas je ovdje dovela i Vrhbosanska nadbiskupija treba jedno ovakvo žarište molitve, oazu molitve jer vaš život je trajni prinos Bogu. Svaka od vas je na svoj način kalež u kojem se Gospodinu prikazuje život. Taj kalež simbolizira vašu vježbu da pozlatite krepostima, taj kalež označava prikazanje života od plemenitog materijala. I zato kad god ugledate taj kalež prepoznajte sebe. Iz tog kaleža da se slavi Bog. I ovaj naš današnji zajednički čin gdje želimo zahvaliti Bogu i Crkvi koja vas je i uspostavila kao samostalan Samostan. Neka to bude zaista gorući grm gdje je Bog prisutan... Iz čega će plamtjeti vaše traženje lica Božjega.

Uzorit kardinal nas je pozvao da se ne umorimo od toga nego iskoristimo „svaki dan kao novu šansu, novi izazov, novu priliku da Bog prepozna moju ljubav. Da crkva u kojoj služimo dobiva impuls milosti i ohrabrenja. I u tom duhu vam zahvaljujem na svakoj žrtvi, na svakoj molitvi, na svakom radosnom predanju Bogu kako bi i mi participirali od tog predanja da Bog dijeli potrebne milosti da imam siguran oslonac vaše molitve i vaše podrške. Evo, tu želim zaista da bude: Radost Bogu, radost cama, radost nama u vašem življenju.“

Na kraju mnogopoštovani provincijal zahvalio je uzoritom kardinalu Puljiću i svima prisutnima za

dolazak na ovu sv. Misu da Bogu zahvalimo za ovaj veliki dar kanonskog priznanja samostana. I pozvao kardinala da svima udijeli svoj pastirski blagoslov, što je on rado učinio rekavši: „S radošću zazivam Božji blagoslov na sve nas a posebno na vas sestre klarise da vi postanete naš blagoslov. Blagoslov i za provinciju, i za ovu mjesnu Crkvu i za naš hrvatski narod koji ovdje živi i proživljava svoje kušnje.

Neka vaša molitva bude naša snaga.

s. Marija Milić O.S.C.